

Publicerad 2008-01-24 09:39 av Tom Tom

Mitt.

Som en fågel utan vingar.

Allt ligger samlat;

Blod och död.

Oönskad.

Offret.

Fallhöjd.

Utanför allt, där ingen kan nås.

Där skriker pojken utan röst.

Och håller i sin egen hand, i eget sällskap.

Hans horisont står i lågor.

Febervärme.

Och askan och kolet matas in i lokomotivet.

Biljetten.

Han ska dundra därifrån.

Dundra.

Dundra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tom Tom med Poeter.se id #21137 innehar upphovsrätten